

ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ χορείᾳ, δὲν κάθεται ἐπὶ ρόδων, ἀλλ' ἐπὶ τριβόλων καὶ ἀκανθῶν. Τούτου δ' ἕνεκα τὴν μόνην ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, δι' αὐτὴν καὶ τὴν Εὐρώπην, εὐρίσκει ἐν τῷ γαλλικῷ πολιτεύματι κυρίως καὶ οὐχὶ ἐν τῇ τόσῳ καταγνώδως προσφερομένῃ Αὐстроγερμανικῇ συμμαχίᾳ. Ἐν ὅσῳ ἐν Γαλλίᾳ ἀφίσταται ἡ Δημοκρατία, ἕνεκα τοῦ προσκλήρου καὶ ἀστάτου τῶν ὑπουργείων τῆς, οὐδεμία τῶν μοναρχικῶν Κυβερνήσεων ἐπίζητει τὴν συμμαχίαν τῆς Γαλλίας, ἵνα θραύσῃ τὴν ὄφρυν τῆς Γερμανίας καὶ ἀποπλύνῃ τὰς ἥττας καὶ τὸ αἶσχος τοῦ 1866, ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν Γαλλίᾳ μοναρχικὴ Κυβέρνησις. Ἀλλ' ἡ Γαλλία προτιμᾷ νὰ περιμείνῃ, νὰ περιβυλλεῖται, νὰ διαθέτῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς εὐγενεστέρους κατ' ἐμὲ ἀγῶνας ἐν ἀπωτάταις ἐσχάταις, ἐν αἷς θραύουσα τὴν βαρβαρότητα εἰσάγει τὸν πολιτισμόν, παρὰ νὰ ριψοκινδυνεύῃ εἰς ἐπιχειρήσεις, κατατριβούσας φρικτὰ τὰς δυνάμεις δύο ἐκ τῶν μάλα πεπολιτισμένων κρατῶν πρὸς κόρεσιν ἀπλῶς παθῶν ἀνοήτων καὶ ἀσυγγνώστου φιλοδοξίας.

Ἡ Αὐστρία, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἐπιδιώκει πολιτικὴν μᾶλλον ἀντιγερμανικὴν. Οἱ Γερμανοὶ παραγκωνίζονται, οἱ Βόσμοι καὶ οἱ Οὐγγροὶ προτιμῶνται, οἱ Πολῆνοι τῆς Γαλικίας καθίστανται αὐτόνομοι, ἐν γένει παρέχονται ἐλευθερίαι συνταγματικαὶ πρὸς τοὺς ὑπηκόους, οἷον στέρειται μέχρι τοῦδε ἡ κλεινὴ Γερμανία. Ἀλλὰ καὶ οὕτω πράττουσα δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ τῆς. Ὑπάρχουσιν οἱ δυσπρεστέμενος παρὰ τὰ ἰταλικά συνερέα, ταραχαὶ κατὰμαστιζούσι τὴν χώραν νῦν ἐν Κροατίας καὶ ἐν Βοσνίᾳ οὐκ ὀλίγα παρέχει πράγματα τῇ Αὐστρίᾳ. Οἱ δὲ ἐν Αὐστρίᾳ Γερμανοὶ μέγα πνέουσιν καὶ ἐν τοῖς πιστεύουσιν ὅτι ἡ συμμαχία τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας εἶνε ἀπράδαντος. Ἐὰν ἡ Γερμανία σκοπῇ νὰ βοηθήσῃ τὴν Αὐστρίαν ἐν περιπτώσει πολέμου κατὰ τῆς Ρωσσίας, ἔχει καλῶς. Ἐὰν ὅμως τοῦναντίον ἡ Γερμανία προσδοκᾷ παρὰ τῆς Αὐστρίας ἐπικουρίαν ἐν ᾗ περιπτώσει ἔλθῃ εἰς ρῆξιν πρὸς τὴν Ρωσσίαν, τότε ἡ συμμαχία καταπίπτει ἀπ' αὐτῆς, διότι ἡ Αὐστρία δὲν εἶνε πόσον μύωφ, ὥστε νὰ παρίδῃ διὰ τὴν Ἰταλίαν εἶνε ὀπισθὲν τῆς καὶ ὅτι καὶ οἱ Ρωμοῦνοι δὲν φρονοῦσι φίλα αὐτῇ. Ἐν τῷ συμφορῶντι οὐχ ἥτιον τῆς Αὐστρίας ἐγκρίεται νῦν νὰ παραινεῖται πρὸς τὸ παρὲν πάσης ἐπεκτάσεως αὐτῆς πρὸς νότον ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου, διότι φόβος μὴ ὡς ἐκ τούτου ἔλθῃ εἰς ρῆξιν πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ περιπτώσει πιθανὴν ὑπάρχει ἡ ὑπόνοια ὅτι ἡ Γερμανία ἀντινὰ βοηθήσῃ τὴν Αὐστρίαν τοῦναντίον θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως ἵνα καταλάβῃ μέρος Αὐστριακῶν καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν Οὐγγαρίαν, ἥς τὰς ἀπεράντους ἐυφόρους πεδιάδας ἀπὸ πολλοῦ ἐπ' οὐθαλίᾳ, κρίνουσα αὐτὰς λίαν καταλλήλους διὰ γερμανικὰς ἀποικίας. Οὕτω οἱ σκοποὶ, οἱ ἐπιδιώκει ἡ πολιτικὴ ἐκατέρως τῶν δύο τούτων δυνάμεων εἰσι πόσον διάφοροι, ὥστε ἀποβῆναι ἀδύνατος ἡ ἀμοιβαία εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀποκοινὸς σύμπραξις. Δὲν θ' ἀπατηθῇ ἄρα τις, παραδεχόμενος ὅτι καὶ αὕτη ἡ ἐσχάτως λαβούσα χώραν ἀνέντευξις ἐν Salzburg τοῦ κ. Βισμαρκ μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ κ. Καλνότου ἀφῆρα μᾶλλον ζητήματα ἰδιαίτερας φύσεως, ὡς λ. χ. τὸ τοῦ Δουναβέως καὶ τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης παρὰ τὴν παράτασιν τῆς πιστευομένης γραπτῆς συμμαχίας. Τὸ πολὺ θ' ἀντηλλάγησαν φιλόφρονες τινες ἱσασκεῖς ἐπὶ τοῦ θέματος, χωρὶς νὰ στερεώσωσι ἰσχυρόν τινα καὶ ἐπιφθον-δεσμὸν.

Ἡ πληττάσις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας πρὸς τὴν Γερμανίαν δὲν ἐξήρειται βεβαίως ἄλλως, ἢ ὅτι τὰ δύο ταῦτα Κράτη θέλουσι ν' ἀποδείξωσι τῇ Γαλλίᾳ ὅτι δὲν φρο-νίζονται φίλα αὐτῇ, διότι αὕτη τυγχάνει ἐστία τῶν δημοκρα-

τικῶν ἐκείνων ἰδεῶν, αἵτινες ἐπαπειλοῦσι νὰ κατακλύσωσι τὴν Εὐρώπην δολοκλήρον καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιφέρουσι ταραχὰς καὶ ἐπαναστάσεις τῶν ὑπηκόων τῶν. Τὸ πολὺ ἡδύνατό τις νὰ προσθήσῃ καὶ τὴν ἀντιζηλίαν τῆς Ἰταλίας, βλέπουσας τὴν Γαλλίαν ἐπεκτεινομένην ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

Ἡ Γερμανία, ἥτις κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα ἀπέστειλεν εἰς ξένην πλεον τοῦ ἐνός ἐλατομμυρίου κατοίκων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σφριγόντων καὶ φιλέργων, δὲν θὰ ἐπραττεν ἄρ' ἂν καλλίον νὰ παραιτηθῇ τοῦ δεινοῦ τῆς ἐγερμανίσεως τῶν δύο γαλλικῶν ἐπαρχιῶν καὶ νὰ καταγίνῃ εἰς σύστασιν ἀποικίων, δι' ὧν καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς μᾶλλον θ' ἀνέπτυσσε καὶ εἰς τὰς τόσας θυσίας τῆς ὀχληρᾶς στρατοκρατίας δὲν θὰ ὑπεβάλλετο καὶ σχετικῶς πολλῶ ἡσυχωτέρα θὰ ἦτο ὡς πρὸς τὰ σχέδια τῆς Γαλλίας; Δυστυχῶς ἡ φιλοδοξία μεθεῖ πολλῶ καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τῶν μάλων νηφαλιωτέρων ἀνθρώπων ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὗτοι ἀποτυφλοῦνται καὶ ἐκθαβούμενοι ὑπὸ τῆς προσωρινῆς αἵγλης δὲν βλέπουσι τὴν ὀπισθεν αὐτῆς κρυπτομένην καταστρεπτικὴν καταιγίδα. Ἄς εὐχθῶμεν ὅτι ὁ ἐφιάλτης τῆς στρατοκρατίας, ὁ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῷ ἄπασαν τὴν γῆραιαν Εὐρώπην πιέζων δὲν θ' ἐπικρατήσῃ πολὺ, ἀλλὰ θ' ἀναγκασθῇ νὰ ἐνδῶσῃ εἰς τὴν ὁσημέραι διεδηλωτέραν γιγνομένην δυσμένειαν τῶν λαῶν καὶ τὴν φιλευρηνικὴν ἐκείνην ὁρμήν, ἣν ἡ μεσαία τάξις παντὸς ἔθνους καὶ Κράτους πάντοτε ἐπόθησε καὶ ἐξέφρασε.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

Τέλος πάντων ἰδοὺ ὅτι αἱ φωναὶ μας εἰσῆκουσθησαν καὶ ἐστάλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δ. κ. Τιμολέων Ἀργυρόπουλος εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Διεθνή. Ἡλεκτρικὴν ἐκθεσιν. Ἐλπίζομεν ὅτι δ. κ. Ἀργυρόπουλος θέλει χρησιμοποίησιν πρακτικῶς τὴν ἀπόστολὴν τοῦ καὶ μελετήσῃ ἐκ τίνων συστημάτων δύναται νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ πρωτεύουσαι καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Φυσικῆς κ. λ. ἐν Ἑλλάδι.

Βλέπετε τί κακὸ γίνεται εἰς τὰς ἐπαρχίας; Βλέπετε πόσαι ὑπάρξεις θυσιάζονται διὰ τῆς εὐλογίας; πόσαι ἄλλαι διὰ τῶν φόρων καὶ τῶν ἐγκλημάτων; πόσαι διὰ τῶν φυλακῶν καὶ πολλῶν ἐντὸς τῶν φυλακῶν; Ἀκούετε τί μᾶς γράφει ὁ ἐκ Σπάρτης ανταποκριτὴς μας; Καθ' ἡμέραν νὰ ἀπογυῖσκουν δέκα δώδεκα ἐξ εὐλογίας, νομαρχούντος τοῦ γεαροῦ φίλου μας καὶ φιλοσόφου κ. Πλαστήρα; Βλέπετε τί μᾶς λέγει ὁ ἐκ Γυθείου; Σαραντα παιδάκια ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐν πόλει μολὶς τρισχιλίων κατοίκων; Ἐπεὶ τὰ θέλωμεν στρατόν, πληθυσμόν, ἐργάτας! Ἡμεῖς οὐ μόνον δὲν φροντίζομεν νὰ θεραπεύσωμεν τὸ μέγα κακὸν τῆς εσωτερικῆς ὀλιγοστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζομεν ἀκριβῶς τί κακὸν μᾶς γίνεται, ἀπὸ κράτος, ὡς ἀξιοῦμεν, πεπολιτισμένον. Στατιστικὴν δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἔχομεν Λοιῶτατον Καζάζιν!

Ἔρχονται ἄλλεπάλληλα τὰ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ τῆς λαοφόρου κυβερνήσεως ἀποτελέσματα. Περί τῶν ζυθοπωλείων εἶπομεν ἤδη ὅτι ἐκλείσαν καὶ κλείουν, στρυμωγμένων τῶν διευθυντῶν καὶ μὴ τολμώντων νὰ ἴδωσι τὰ ἐξοικιακὰ μούτρα τοῦ κ. Δεμάβα. Ἡδὲ καὶ τὰ καπνοπωλεῖα θὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ. Μόνον εἰς τὰ Χαρτεῖα πού εἶνε δεκαπέντε καπνοπωλεῖα, θὰ μείνουν ἴσως ἑπτὰ ἢ ὀκτώ.

πὸ τὸ τοῦ Καρρέρη καὶ τὸ ὑποκατάστημα Βάθη συντελεῖ-  
σιν εἰς τοὺς πόλιν καὶ τὰ ἐνδοχὰ Οὐτὸ ἡδυστυχία θ' ἀρ-  
χίστη περιφερομένη τοῦ δρόμου, καὶ ἀλλοιμονοῦν εἰς τὴν  
ἐκράν κεφαλὴν πρὸς τὴν πρωτοπυργῶν.

Λύριον δικάζεται ἡ περίφημος δίκη Σκουζέ.

Ὁ καταναγκαστικός ἐμβολιασμός ἐν Πειραιεὶ ἤρχισε  
πάλιν ἐν Πειραιεὶ νὰ χαλαροῦται, ἐκ τῶν δύο διωρισθέντων  
κυρίων Διομήδους καὶ Βραχνῶν τοῦ πρώτου ἐμβολιάζοντος,  
τοῦ δευτέρου δ' ἀρ-χθέντος ἐνεκα πληθώρας ἐργασιῶν.

Φαίνεται ὅτι οἱ Κόπτες ἐννοοῦν τὸν θάνατον, ἀλλ' ὄχι  
καὶ τὴν νεκροψίαν. Οὕτως οἱ συγγενεῖς τῶν δύο δυστυχῶν  
ἀδελφῶν Κρητῶν εἰτινες εὗρον τὸν θάνατον εἰς τὸ βάθος  
ἐνὸς φρεάτος ἐξ ἀσφυξίας ἀντέστησαν κατὰ τοῦ ἱατροῦ θε-  
λοντος νὰ ἐνέργησιν νεκροψίαν ἐπικαλεσθέντος δὲ τούτου  
τὴν συνδρομὴν τῆς ἐξουσίας, οἱ συγγενεῖς ἐπυροδόγησαν  
κατὰ τῶν ὁργάνων, κυρίως δὲ κατὰ τοῦ διευθυνόντος λο-  
γίου κατόπιν ἡκολούθησε πετροπόλεμος, ἐξ οὗ ἐτραυματί-  
σθησαν στρατιῶται καὶ κλητῆρες, ὥς ὅτου συνελήφθησαν οἱ  
ὀπαρχοὶ καὶ ἐλήξε τὸ ἔργον, πρόσθεν χειροῦς μικρᾶς θύ-  
σιας εἰς τοὺς ταλακίπυρους νεκρούς.

Ἀρχαὶ δηλώσεων! Ἐν Ἀπαλάντῃ τὸ ἀποτέλεσμα, δη-  
λωθέντος οἴνου εἰς λιανικὴν πώλησιν ἀνέρχεται εἰς ὀκτάδας  
37,800, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς καταναλώσεως ἀναβαίνει ἀρ-  
860. Πιστευομεν νὰ πληρωθῶν διπλάσια οἱ ἐπὶ τοῦ φόρου  
ὑπάλληλοι.

Ἡ βαρελοκλίνσις ἤρχισε ὀρμητικὴ ὡς κατακλυσμός. Ἡ  
ἀστυνομία δὲ συντελεῖ τὴν προσοχὴν τῆς. Θὰ περιέλθωμεν  
ὅλα τὰ τμήματα καὶ θὰ ἴδωμεν τίς ὑπαστυνόμος μᾶλλον  
εὐσυνείδητος.

Ὁ ἱπποκόμος τοῦ κ. Καμπάνη, ἐπετίθη χθὲς τὸ ἐσπέρας  
ἐν κερῶν διατελῶν κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ βοηθοῦ τοῦ Γ'  
τμήματος, δι' ἐγκυριδίου ἐν τιμῇ καφενεῶν τῆς Ὁδοῦ Ἀθη-  
νᾶς. Καὶ μετὰ τὴν ἐπίθεσιν συνελήφθη ὁ ἱππότης!

Ὁ Δήμαρχος Μεθώνης ἐπυροβολήθη δις ἐξ ἐνέδρας, εὐτυ-  
χῶς ὅμως οὐδὲν ἐπαθεν. Ἐρέτος ἡ στατιστικὴ φονευθέντων,  
τραυματισθέντων, πυροβοληθέντων δημάρχων εἶνε ὡς πρὸς  
τὸν πλοῦτον τῶν ὁμογενῶν.

Ὁ ἀγαπητός μας Δήμαρχος ἔκαμε ἓνα πελώριο Δημαρ-  
χόπουλο. Νὰ τὸ χαϊρώμεθα!

Ἡ κυρία Λεωνίδα Δεληγεώργη ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Παρίσις.

— Εὐφύμου μνείας δέον νὰ τύχη καὶ ὁ ἐκ τῶν τριῶν πρω-  
τευσάντων νεοφύτων Εὐελπίδων εὐφύης καὶ φιλομαθῆς νέος  
κ. Λεωνίδας Σπανίδης, ἀδελφός τοῦ διακεκριμένου ἐν Σύρῳ  
ὁμωνύμου εἰσαγγελέως.

— Προσκαλοῦνται πάντα τὰ ἐν Ἀθῆναις μέλη τῆς  
«Λέσχης τῶν Μικρασιατῶν Σπουδαστῶν» εἰς ἑκτακτον συ-

νεδρίσιν, συγκαλουμένην σήμερον περὶ ὥραν 8 1/2 μ. μ.  
εἰς τὸ ἐν ὁδῷ Θεμιστοκλέους καφενεῖον, ἀπέναντι τοῦ Παρ-  
θεναγωγείου Σουρμελῆ.

— Ἀπόψε ἐν τῷ Παραδείσῳ, Εἴθε Τρελλῇ καὶ Βαβυ-  
λωνία.

— Τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐν τῷ «Ἀπόλλωνι» ἡ μεγαλο-  
πρεπὴς τραγωδία Ἡ ἀπαρχόκιστος τοῦ Πατριάρχου Γρη-  
γορίου τοῦ Ε'. Ἡ αὐτοῦ προσηνέεται, μάλιστα εἰς ἐθνικῆς  
εὐλαθείας πρὸς τὴν ἱεράν ὑπόθεσιν τῆς τραγωδίας.

## ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐπερὶ τὴν ἀπαρχὴν ἐπὶ τὸ μυθιστορι-  
κώτερον ὡς ἐξῆς: «Ὁ πον ἀμὴ Νομομαθὴς Δήμαρχος βιά-  
ζει τὰ γυαλιὰ τῶν Νομομαθῶν Συμβούλων. Οὐδέποτε οἱ  
δικηγόροι Σύμβουλοι τοῦ Δήμου ἀνέπτυξαν τόσην δύναμιν  
σοφιστικῆς, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φανοῦν ἀλάθαστοι καὶ  
ὅτι τὰ λόγια τῶν εἰνε θέσφατα, ὅσον κατὰ τὴν κομμικὴν  
πράγματι συζητήσιν, κομμικὴ ἀπέναντι ρητῶν ἄρθρων τοῦ  
νόμου ἥτις ἐγεννήθη ἀπέναντι τοῦ λίσαν νομίου καὶ δικαίου  
καὶ εὐγενεστάτου κλεισίματος τῆς πόρτας δ' κατ' ἐντολὴν  
τοῦ Δημάρχου ἀπήγγησεν ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἡσχάτως συ-  
στηθείσα ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Κομμικώτερον δὲ κατέστη-  
σεν τὴν συζήτησιν ἡ τραγικὴ διεκτραγωδήσις αὐτῇ διὰ τῶν  
στήλων τοῦ Αἰῶρος, τοῦ ὁποῦ πακτικῆς γενεαλογικᾶς  
ἔχουσα αἰτίας εἶνε τὸ νὰ φουσκῶν πάντοτε τὴν αὐγαν καὶ  
νὰ καταπίνῃ χοῖρον ὀλόκληρον».

Ἐγεί τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ Νόμου τὸ Δημοτικὸν  
Συμβούλιον νὰ ἐξελέγῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημάρχου πρὸ  
τῆς ἐν τῷ Νόμῳ ὀριζομένης ἐποχῆς διὰ τὴν ἐξελέγξιν τοῦ  
ἀπολογισμοῦ; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Οἱ μὲν Οὐλεράδες (νομομα-  
θεῖς) τοῦ Συμβουλίου λέγουσι, καὶ στρεβλόνοντες συνωδᾶ  
πρὸς τὸ ἐπάγγελμα δ' μετέρχονται—τοῦ δικηγόρου—καὶ  
τῆς ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἀφιλοσοφῆτος νομικῆς ἐπιστήμης ἐ-  
περχομένης βλάβης εἰς τὸν ἐγκέφαλον, τὸ ρητὸν γράμμα  
τοῦ δημοτικοῦ Νόμου· ὁ δὲ μὴ νομομαθὴς Δήμαρχος, καὶ  
κατὰ συνέπειαν ἀβλαβὴ ἔχων τὸν φυσικὸν αὐτοῦ νοῦν, δια-  
τείνεται ὄχι!

Ποῦ ζητητέον τὸ Δίκαιον; Ἐν τῷ νόμῳ, καὶ ὁ νόμος εἶνε  
ρητὸς εἰς τὰ ἄρθρα 110 καὶ 111, καθ' ἃ ἡ ἐξελέγξις τῆς  
δημοτικῆς διαχείρισεως ἔστι τοῦ ἀπολογισμοῦ γίνεται μετὰ  
τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους. Ἀλλ' ὁ ἀρμενοπουλίζων συντά-  
κτης τοῦ Αἰῶρος ὅστις διαρρατῆται πάντοτε καὶ πάντο  
ὅτι οὐδέποτε εἶνε Ἑβραῖος—δηλαδὴ στενός—εἰς τὰς ἐρ-  
μηνείας τοῦ, καὶ κατὰ τοῦ ὁποῦ ἐν πολλοῖς δικαίως δύ-  
ναται τις νὰ ἐγείρῃ ἀντιστημιτικὸν διωγμὸν (αὐτὸ εἶνε ἀ-  
στεῖον) χωρίζει τὸν ἀπολογισμὸν ἀπὸ τῆς Δημοτικῆς δια-  
χειρίσεως, καὶ λέγει ἑκείνῳ μάλιστα, ἐγὼ δ' Σύμβουλος δὲν  
ἔχω δικαίωμα νὰ ἐξελέγξω, εἰμὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ  
ἔτους, καὶ ἀκριβῶς τὴν α'. Ἀπρίλιον, ἀλλὰ τὴν δημοτικὴν  
διαχείρισιν δικαιοῦμαι νὰ τὴν ἐξελέγγω πάντοτε, διότι  
ἄλλο ἀπολογισμός καὶ ἄλλο δημοτικὴ διαχείρισις, πρὸς δὲ  
ἔχω τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ νόμου ὅστις ἐν ἄρθρῳ  
49 λέγει ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπαγγυρεῖ εἰς τὸ  
νὰ διδῆται εἰς αὐτὸν πᾶσα δυνατὴ ὠφέλεια καὶ εἰς τὸ νὰ  
ἀπομακρύνηται ἀπ' αὐτὸν πᾶσα ζημία. Καὶ λοιπὸν, ἐξα-  
κολοῦθον νὰ λένε οἱ Οὐλεράδες, ἐὰν τύχῃ ποτε κακοῦθης  
Δήμαρχος νὰ συμφωνήσῃ μετὰ κακοῦθου. Εἰσπράκτορος καὶ  
ἀρχίσουν νὰ σπαταλῶσι τὴν περιουσίαν τοῦ Δήμου, πῶς θὰ